

ת"פ 60857/11/16 - מדינת ישראל נגד אנדרי פיסרב

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 60857-11-16 ישראל נ' פיסרב
תיק חיצוני: 336672/2016

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם אנדרי פיסרב
החלטה
נימוקי גזה"ד

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים. באישום הראשון הורשע בעבירת היזק לרכוש במזיד ואישום השני הורשע בארבע עבירות היזק לרכוש במזיד ובעבירת הסגת גבול פלילית, הכל עבירות על פי סעיפים 477 ו-452 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, אזי באישום הראשון ביום 3.8.16 בשעה 23:45 בלילה הגיע הנאשם לבנק במרכז המסחרי במעלות אחז בידו אבן מרובעת גדולה והכה באמצעותה במכשיר הכספומט החיצוני של הבנק, גרם לשבירתו וכן ניפץ באמצעות האבן את דלת הכניסה לבנק העשויה זכוכית. מעשיו גרמו לנזק המוערך באלפי שקלים.

באישום השני בשעה 00:02 הגיע הנאשם לקניון "צים סנטר" במעלות ושם גם כן גרם לנשק לכספומט החיצוני של הבנק המצוי במקום באופן שניפץ באמצעות אבן את מסך הזכוכית של הכספומט וגרם לנשק בסך של כ-25,000 ₪. אז הנאשם המשיך במסע ההרס השליך אבן וניפץ את דלת הזכוכית של הקניון. בידיו הוריד את שברי הזכוכית ונכנס לקניון. שם הפיל את המגנומטר שבכניסה ואת השולחן. הנאשם השליך אבן על שלט חנות צעצועים, גרם לשבירתו וכן השליך אבן על ויטרינת הזכוכית של החנות והיא התנפצה. נגרם נזק הנעמד באלפי שקלים. נגרמו גם נזקים למרצפות הקניון.

3. הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני ונשלח לעריכת תסקיר שירות המבחן בעניינו אשר לא יחייב את הצדדים בטיעוניהם.

התסקיר הוגש, הצדדים החלו לטעון לעונש, והחלטתי לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר נוסף. גם תסקיר זה התקבל והצדדים השלימו טיעוניהם לעונש.

4. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של זכות הקניין. הנאשם פגע ברכושם של יחידים וחברות וגרם לנזק כלכלי. יתרה מכך, הנאשם הזיק לשירותים ציבוריים, פגיעה בכספומטים, אשר הציבור הרחב

נזקק להם באופן יום יומי.

5. מעבודות המקרה וכעולה מתסקיר שירות המבחן למעשים לא קדם כל תכנון. מדובר במעשים אשר נבעו ייאוש ממצוקה כלכלית ואישית ועל רקע צריכת אלוהול. למרות שמדובר בנשי מקרים, אשר התרחשו לכאורה בשני ימים עוקבים, הרי שניהם אירעו באמצע הלילה ולמעשה ברצף אחד. הנזק שנגרם מביצוע העבירות דומה לנזק אשר צפוי היה להיגרם מהן, פגיעה ברכוש ובציבור באלפים רבים של שקלים, עד כדי עשרות אלפים. לנאשם אל היו שותפים לביצוע העבירות ואין מי אשר גרם לו לבצען.

6. בנסיבות האמורות מסכימה אני עם עמדת המאשימה כי מתחם הענישה אמור לכלול מאסר בפועל. המאשימה טוענת כי הרף הנמוך אמור להיות של 12 חודשים לפחות ובנוסף לכך מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה. דעתי הינה כי מתחם הענישה אמור להתחיל במספר חודשי מאסר נמוך יותר, מספר חודשים אשר אין לפסול מראש כי ירוצה בעבודות שירות, ארבעה חודשים ולצדו מרכיבים נוספים כקנס ומאסר מותנה.

7. תסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם מפרט את נסיבות חייו של הנאשם ובין היתר, כי הנאשם עלה לארץ בשנת 1994, כבן 37, נשוי ואב ל 3 ילדים ומגדל עם אשתו גם את בנה מנישואיה הקודמים. עוד עולה כי הוא סובל מבעיות רפואיות אשר מחייבות טיפול רפואי ותרופתי אך לא מנעו ממנו לשוב לעבודה. הנאשם לא סיים לימודי תיכון בשל מצב כלכלי וקשיי היקלטות, יצא לעבוד, התגייס לשירות קרבי והציג תעודות הערכה על שירותו, לאחר מכן אף השלים לימודיו וסיים תואר הנדסאי. מתסקיר שירות המבחן עולה כי בשנת 2014 בתקופה של משבר אישי וכלכלי הכולל פטירת אביו ופיטוריו אז ביצע את העבירות הכלולות בכתב האישום. לעניין זה אעיר כי על פי כתב האישום בוצעו העבירות בשנת 2016. יתכן וההסבר בתקופה ארוכה יותר של הימשכות המשבר שכן על פי התסקיר חזר לעבוד רק בשנת 2017. שירות המבחן מתרשם מפער בין תפקודו הנוכחי לבין העבירות הכלולות בכתב האישום אשר נבעו מתחושת כעס ותסכול מהמצב הכלכלי הקשה והאישי בו היה נתון. שירות המבחן מסיים כי קיימת רמת סיכון נמוכה למעורבות בהתנהלות אלימה וכי מידת החומרה הצפויה גם היא נמוכה. שירות המבחן לא מצא כי יש מקום להתערבות טיפולית ויחד עם זאת המליץ להימנע מהטלת ענישה מוחשית ולהסתפק בענישה מרתיעה צופה פני עתיד והטלת קנס.

8. התקשיתי במקרה זה עם המלצת שירות המבחן. שירות המבחן הינו הגורם המקצועי להערכת הנזקקות הטיפולית ואפשרויות הטיפול ולבית המשפט אין את המומחיות והכישורים של שירות המבחן. יחד עם זאת לא מדובר באירוע חד פעמי של התפרצות אלימה של הנאשם. תסקיר שירות המבחן אינו מתייחס לעברו הפלילי של הנאשם, ככל הנראה מאחר ועבר זה התיישן, אך לא נמחק. עברו כולל הרשעה בעבירה משנת 2005 וגזר דין מאותה שנה בגין חבלה כשהעברין מזוין ותקיפה סתם בגינה הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר. קושי נוסף באימוץ המלצות התסקיר הינו כי שירות המבחן מתייחס לכך כי הנאשם עובד, מתפקד ומפרנס את משפחתו ומתמודד עם הקשיים הכלכליים והאחרים ונעזר

בסיוע של גורמי הרווחה בתחומי החיים השונים. תסקיר שירות המבחן ניתן טרם התקבל מידע משירותי הרווחה, אך למרות זאת מציין שירות המבחן את עובדת קיומו של הקשר הנ"ל כעדות לכך שהנאשם מטפל במצב הכלכלי באופן ממשי וכי אין צורך באפיק טיפולי.

9. לאור המפורט לעיל, מצאתי לנכון אף לאחר שהצדדים השלימו טיעוניהם לעונש, לשלוח את הנאשם פעם נוספת לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן בין היתר את התאמתו להשמטת תחת צו מבחן. צו מבחן אינו משרת רק מטרה טיפולית אלא כופה הוא בצו את קיום ההליך הטיפולי כאשר חרב מונחת מעל ראשו של הנאשם לבחינת התמדתו בהליך הטיפולי ושיתוף הפעולה מצדו. לפיכך, גם מקרים בהם נאשם מצוי מרצונו בהליך טיפולי באמצעות גורמים מחוץ לשירות המבחן, עדין ישנה תרומה ממשית בהשמטת תחת צו מבחן העוקב אחר קיומו של הליך טיפולי זה ומהווה גורם מרתיע - מה עלול לקרות אם לא ימשיך להשתתף באותו הליך טיפולי.

10. בתסקירו המשלים שירות המבחן מציין כי הנאשם הסביר כי אינו רואה צורך בפגישה מאחר ולדבריו אינו מזהה כל קושי או בעיה הקשורה לצריכת אלכוהול או בכל פן בחייו הדורש טיפול באמצעות שירות המבחן. חזר והדגיש כי התנהגותו הינה חריג במהלך חייו ומבין את הפסול שבה. לדבריו מאז עבר הליך שיקום אישי ומשפחתי בכוחות עצמו והוא ממוקד בשיקומו הכלכלי ולפיכך אינו פנוי להליך טיפולי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממוקד בעיקר במצבו הכלכלי ואינו פנוי להליך טיפול כלשהו המחייב פניות רגשית ולפיכך אינו יכול לפנות מזמנו ולהתחייב לטיפול שכזה.

11. סעיף 40ד' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 מאפשר לבית המשפט לסטות לקולא ממתחם הענישה כאשר הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם. תסקיר שירות המבחן עונה לכאורה לדרישות אלו. על פי תסקיר שירות המבחן הנאשם השתקם ועושה הכל על מנת להמשיך במסלול שיקומו ואף אינו נדרש להליך טיפולי נוסף לצורך כך. כפי שציינתי לעיל, לטעמי תסקיר שירות המבחן אינו מתייחס לכלל השאלות הנוגעות במקרה זה. יחד עם זאת אינני מוצאת כי נכון הוא כי הנאשם יפגע מהעדר התייחסות זו.

12. קיים פער גדול בין הענישה הבאה להתחשב במצוקותיו האישיות של הנאשם והמאמץ הגדול בחיי היום יום אותו הוא עושה על מנת לפרנס את משפחתו ולשקם חייו וחיי משפחתו לבין הנזק הכלכלי הגדול שיצר.

13. אין זה נכון לטעמי להשית על הנאשם מאסר בפועל גם לא בעבודות שירות אשר ידרדר את כל המאמצים הגדולים שהנאשם עושה לשיקום המצב הכלכלי, שהוא המניע לביצוע העבירות אותן ביצע. יש להיזהר גם מהשתתף חיובים כספיים הנאשם מצוי בפשיטת רגל, אף כי לא הוצגו מסמכים המעידים על כך. מנגד, שירות המבחן לא סייע לבית המשפט במתן האפשרות לפיקוח על המשך ההליך השיקומי ומעקב אחרי הנאשם כאשר איננו יודעים מה החיים עוד יציבו בפניו וכיצד יגיב.

14. בהתחשב בכל הגורמים האלה, מצאתי לנכון, על אף השאלות אותן מעורר לטעמי תסקיר שירות המבחן לאמץ את המלצותיו על מנת שלא לפגוע בהליך בו נוקט הנאשם ועל מנת שהנאשם לא יפגע מחוסר זה. דעתי הייתה נוחה יותר אם היה על כך פיקוח צו מבחן.

15. לפיכך, גזרתי על הנאשם, כפי שפורט בפרוטוקול דיון מיום 25.3.18-

א. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה בגינה הורשע בתיק זה, ויורשע עליה בדיון.

ב. חתימה על התחייבות כספית בסך 6,000 ש"ח, להימנע מלעבור על החיקוקים שהורשע עליהם בתיק זה תוך שנתיים מהיום. אם לא יחתום על התחייבות, יש לאסור אותו למשך 7 ימים.

ג. קנס בסך 10,000 ש"ח, או 40 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב- 40 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 250 ש"ח כל אחד, החל מיום 10/5/18 וכל 10 לחודש עוקב.

אי עמידה באחד מתשלומי הקנס תעמיד את היתרה לפרעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ח, 08 מאי 2018, בהעדר הצדדים.